

בג' כפתרין פענלים חוץ מן אוגירה ופלין רוחיק ולתי מרוחיק ומפקונשטי איזתנות צבותות זה
הוא פירושן אוגירה ישנה שבעת מלות אלבניה מה בשיורת היט כי גא אה וחדרו מיליכו נארה
ידמו כאבי והוא בירמיה נלא עמי פלטנו לא אוכל וזה ביטעה ושמתי פוך שמע וזרגדען וחפמן
כחנמתה אין הלו המלות סמכין לאזורה אין על תיבת לאשונה לא משות והונברגש ונקיין אוגירה
ואין להט בעט לא קבליה היא כיד הסופריסט איש מפי איש יש מלות אחריות ישנה חלוף בין הקופלייט
קיצת אומלייט דגש והן בכל אוגירה ומקצת אומלייט דפי והקנרא רשאייה והונכלה עט זוקן לטר
חטף אין הלו בגעתה רוח הקדיט וכן וייעט ייכעט חאג' חדש השמעי בחמשה עשר וכנז ויה פשנא
ויה פאייש תאו והיר כי גאו עלייך ויה קראותם ויה הוציאם ודום בונם חלוף והקנרא רשאי ביהם
פזין בשיה היה בין מלטהויה ומלאת ברג' כפת פסיק בין שני התיבות היה אוטבג' כפת רגשכו
עט פלה יוספוי עט עט פלה ורומ' זה חוק פלאט לא ישטע' רזין הוא הרוחן
שיה היה בין שתי התיבות והוא שענאי היה בין מקומות טעם מלחה אשונה ובין טעם
הוא מלך אחוי בלבד לפייך נדחק הטעם על הטעם ותצא ברגש' כמו ואעי יה' חט וענתה הבוי והג'ית
בלו עבד ז' בא זרום זובן יבאה היחיק במלחה שאין בה טעם כמו מיה תאמל ומה תטעש מה ברוי ומה פר
בטני ורומ' זוש אמלנו שם לא היה בין טעם ר羞ונה ושניר לא אטך אך בלבד היה דגש וזה שיר
אוונו האלק' קמצ' וڌוחיק ואט היה זולני הקמלץ היה רעני כמנגן פאו אשר הורדתו ז' או היה ז' מלן
ולא היה דיאק הלי הוא רעני כמנגן כאלא היה בט' עוד רוח ורומ' עד שאליה קמלץ וڌוחיק' **אתין**
מרזין הוא הפך הרוחן שהרוחיק קירוב טעם פלאט ואותי מיהיך נפי עט רחיק ביטעט
לאטס מיליט הרכיה בא הטעם הראשון ורחיק כל המלכים ואשליכט על אוט הטעם הראשון
פאבן ביטעט כאו הוא ינלה ביתה מלוטט געשה פלא קורה שכלה ואלכה אוליה וארושה בר' ורומ'
מלטיך הוות שיריה אותה איזה יוצא בלאזון ואיזונה כאו מחציתה בCKER בצרה תשיס
וירומ' ז'ן יצ' פיעעה חצ'ינו פתחה ורומ' ברמן תריין וגעה געה קולתא ז' קולת המן
שלא באה זה מפק וו והן ברפי וקר קיבלום וכן מפק יוד כאו ומי גוי בדור לגו גרו ורומ' במא ז' ביט
סינ' קדש פאיך נמייך יוד והוות רפי ומפק אוף או אפש' **שתי איזות צבאות**
פלאתביה שתחלטה שני בתין או שעניפין או ביופי וויה עלה האות
הרשותה שוא היה ברגש' פלאט ולו נסמרק לאזורה ויה באה ותפסהו בגדו ויה בכלו תה לא
פערכמיש ואכברה צפורה אשר שמעתי בפרק ורומ' ואט תבהה תחתה איזות הרשות מל' היה רעיב נינה
כיאו והוא אשה בבטו על האיזו בטה'ilo ארמיא בבלאייא ריא בפוגות' ודע שז' שאמרו בלאז'ז
כפער דסמיד לאזורה מתקליו בפל' חוץ מן הנגבין אין הולען בו אחר הדתב לא אחר רוקריין מאוזענער
בדי אונט שאין פטור לו לא אתו הריה ואלע' לפ' שאות מחותיות איזה נח נעלט בצד התו והוא איזו אלע'ן
במקצת דינלייט לפיכך רזין כלו ריא קמוכך לאזורה ותדרה כדי יופי כאנונת וקנית ודקחות ובינך ובעניך
שפטך וירך ועבדיך ורומ' ז' כולם איזות מאותו איזה בצד התו או פיצ' הנט' לכך עין בונמקום